

Fulla del Patronat

Portaveu del Patronat Escolar d'Obreres d'Olot

Any 1924   ☞   Mars y Abril   ☞   N.º 3 y 4

Se reparteix gratuïtament a les associades, Srs. Protectors y a quants el desitjin

DEL NATURAL

—Vamos, Rita; sembla mentida que sigues tant tossuda; les noyes han d'anar al ball, s'han de divertir, ò si no, ¿cóm rediable vols que's casin?

—No, no; lo que's la meva, no m'ho ha demanat may, però si m'en parlés, ¡com hi ha neu la confirmaria!

—Donchs ja la pots confitar. En el ball se despequen, però ja que tu sembla que tens una seba en criarla en-sopida, no hi ha pas perill que cap jove s'en enamori.

—Alabat siga Deu. Ella sap fer bé les feynes de la casa perquejò

l'he ensinestrada y es tot el dot que puch donarli. Molt serà que quant hora siga no surti algún minyó del seu bras que li fassi pessa. Me sembla que per axò no es pas necessari anar tota la santa tarda del diumenge esmo-lant sabates per les sales de ball.

—¿Que no? ¡Gata dels frares! ¿Ahont va el

jovent? al ball: donchs pensar que pugui arregar un bon partit fóra del ball es sumiar truytes. La meva, gracies al ball, no sap ahont girarse de feyna; els millors hereus de la vila se la prenen de les mans.

—¿Qué t'hi diré, jo? Pot ser si farà furroya, però siga com siga, no crech que hi aprenga gaire rès de bo. .

REMEMBRANÇA

Primer grupo del Esbarjo dominical

—Ni de mal tampoch. Si no hi ha rès al món més ignorant. ¿Qué té de mal girar y giravoltar per una sala? ¿Quí hi pot tenir rès que dir?

—Prou que ni ha que hi tenen que dir.

—¿Saps qui hi te que dir? els capellans, però a n'ells sí que tot els hi fa nosa;

voldrien que tothom fes vi-

da de mussol, no'ls hi agrada la gent *despecada*, però quan no'n tingues no t'en donaràn pas.

—Bé, ja veuràs; tu quedat ab la teva i jo'm quedaré ab la meva.

—Però em fa pena veurer que tens una noya com un pom de violes y que per culpa teva s'haurà de consumir sense que cap jove li

diga: «Deu te guard·bestia». No sigues ximple, Rita, no sigues ximple; l'has de fer *déssaxir*.

—No m'en donaràs pas entenent.

—Donchs, bon profit te fassi; ja't quedarà per vestir Mares de Deu.

—Serà lo que Deu vulgui.

—¡Que l'estimes poch a la teva filla!

—Mira, Antonia, hi ha un ditxo que diu: «qui't vol mal, te farà riure y qui't vol bé te farà plorar».

*
*
*

Aquesta conversa tenien anys enrera dugues mares vora la font mentres s'omplien llurs cantis. La filla de la Rita fa ja temps que's casada y espill de mares de familia, precisament ab un dels currutacos de la filla de la Antonia. ¡Mireus qu'estrany! Quan va esser hora de cercar parella, no va fer cas de cap de les antigues conegudes.

La filla de l'Antonia, després d'haber vist desfilat devant seu tres ò quatre generacions de jovenalla encara està per mereixer. N'hi ha que diuen que ja comensa a fer fils y que si's casarà si no's casarà, però ¡cóm rediantres! ¡Es tan bona balladora! ¡Els millors hereus se la prenen de les mans!

Q.

EL QUINT MISTERI DE DOLOR

(Recort del últim romiatje a Montserrat)

—Oh creu Santa que t'alses magestuosa
en l'aspror de la serra vora'l cel,
ets tu pel vianant la millor guia,
com lo camí de llum que fa un estel.

Ets la joia més pura y més preuhada
que hostatja entre penyals el Montserrat.
Ets la veu del amor que cels y terra
entonen a Jesús crucificat.

Acullintse al ombreig de la creu Santa,
flectem nostres genolls, y ab cor contrit
pensèm que en los seus braços nit y dia
brilla potent l'amor de Jesucrist.—

Quan l'auba escampa sa brodada vesta
fent plegar a la nit son brú mantell,

un nimbe de claror la creu rodeja,
que té la lluïssor del or més bell.

Les floretes boscanes que s'arrelan
per les esclatxes dels penyals gegants,
son exquisit perfum ab goig li ofrenen
com un suau incens sempre odorant.

Jo he vist a un aucellet com reflava
en la testa Sagrada del bon Deu,
omplenant tot l'espai de melodia,
mateix que eixís del cel sa dolça veu.

Al reposar, per entre les espines
amagava son bech tot amorós,
com si arrancar volgués del cap puríssim
la corona causant de sos dolors.

Y quan lo caparró l'ocell alsava
brollaren de son pit gotes de sang,
que al lliscar per la testa coronada,
deixàren uns rubins al rostre Sant.

Reprenia lleugera la volada;
per l'ample espai, tot amarat de sol
com si la espina que son pit feria
li hagués donat dalit per alsa'el vol.

Amunt y més amunt l'ocell volava
els meus ulls el perderen tot seguit
pot esser que al cel bell fes la arribada
contant als angelets el goig sentit.

La vista de la creu esplendorosa
jo la porto gravada dins mon cor,
es un record preuhat que el temps no esborra
dels que té'l Montserrat, pot se'l millor.

M.^a del CARME MARCÉ

TRIST RECORT

A les meves volgudes amigues
Teresa y Carme Plajas (a. c. s.)

Axis com els ocellets esperen ansiosos que
passi'l crú hivern puig saben que després po-
dràn disfrutar de l'alegre primavera, y juntar
els seus cants ab la Natura que tant bella se'ns
presenta ab els arbres florits, els prats alfom-
brats de verda herba, brodats per la varietat de
flors que perfumen l'ambient d'una agradable

flayre; així també nosaltres fa dos anys esperavem ansioses, que passessin els inacabables dies que faltaven per arribar a la diada d'avuy en que joyoses y ab els cors radiants d'alegria empreniem el viatge per juntar nostres cors ab les germanes de tots els Patronats d'obreres de Catalunya en la alterosa cima del Montserrat y ferne ofrena a la que esculliem per Reyna y Patrona, la Verge bruna.

¡Qué bé s'hi troba en aquella santa muntanya! ¡Com bateguen els cors al trobarse devant de la Moreneta! Al contemplar la bellesa de la Santa Imatge sembla que'ns parli dintre l'ànima d'unes coses tan agradables y celestials que un ja no's mouria més de les seves plantes. Tu, Teresa estimada, més que totes degueres sentir la dolça veu de la Verge y'n quedares tan encisada que poch després ens dexares per a unirte ab la seva companyia dalt del Cel; y no volgues anarhi sola, sino que fent sentir aquesta dolcesa a ta germana, ella també volgué acompanyarte. Però a nosaltres ens havèu dexat tristes en l'hivern de la vida, anyorant la primavera de la vostra companyia.

Des del Cel sonrieunos als qu'hem queda: a la terra recordantvos.

R. T.

JESUS DE NAZARETH

TRADICIÓ BARCELONINA

En l'any 1633 el venerable P. Fra Onofre de Sant Tomàs, fundà en la Rambla y en el siti ahont avuy hi està edificat el gran teatre del Licèu, un convent de frares trinitaris descalços, que fou després dels jesuïtes de Bethlèm, dels religiosos de Sant Joseph, dels del Carme, dels agustins de Santa Mònica y franciscans, el sisè, entre'ls vuyt, institut monàstich que tingué casa en aquella important via que marcava llavors una línia divisoria entre la ciutat y son arrabal.

Artísticament parlant, no tenia molta importancia aquell edifici que presentava un estil d'arquitectura semblant a la dels Josepets

de Gracia qu'era lo propi d'aquella època. Entre les imatges que's veneraven en l'iglesia qu'estava dedicada a la Mare de Deu de la Bonanova, sens dubte era la més venerada la de «Jesús Nazareno», com l'anomenaven aquells *padres*, quasi tots castellans y per instint d'imitació y no per reflexió era y es anomenada encara pel poble. El fonament de la devoció que n'havia atreta, fou deguda a la procedencia especial d'ella, de la qual s'ha format la tradició que breument anèm a recordar.

Ben sabut es que'ls trinitaris tenien la missió de procurar la llibertat d'aquells cristians que n'havien caygut en poder dels enemichs de la Fe. Espanya deu al rescat que feren aquells religiosos redemptoristes de la persona de Miquel de Cervantes, la gloria de poder possehir el D. Quixot.

Una vegada que'ls trinitaris descalços havent recullides les almoynes suficients per a formar una bona quantitat de diner, pogueren empendres una altra redempció, al esser a Argel per a realisarla, sapigueren que un moro ricatxo, avar y fanàtich tenia una imatge de Jesús, la que era objecte de tota classe de profanacions.

Els frares se proposaren rescatarla y entraren en negociacions ab son possehidor.

—¿Quan ne volèu? li digueren.

—Tanta plata com pesi; contestà.

—No dirèm pas que no ho valgui, essentne l'imatge de qui es, però, sou massa exigent.

—Tal com vos dich, ni una malla més, ni una malla menys.

Se parlaren ab veu baxa els trinitaris y'l qui més confiat estava en que Deu Nostre Senyor els ajudaria, prengué la paraula y li digué:

—Ens està molt bé la proposició. Queda fet el tracte, però teniu present que paraula es paraula.

Se portaren unes balances molt grosses, per que l'imatge era de mida, quasi, quasi a la d'una persona, y'l moro va dir als frares:

—Ja podèu començar a tirar moneda a la balança. A veure si'n tindreu prou.

Abocaren un sach de plata, mentres l'adorador de Mahoma, tot satisfet y en tó de befa deya:

—No n'hi haurà pas prou. ¡Mireus que pesa molt! Es de fusta forta y macisa.

Colocada l'imatge en el plat contrari de la balança, se quedà en l'ayre.

Sorprès aquell sectari de lo que passava, confessa que s'ha equivocat y diu que's vagin trayent monedes. Tantes se'n van trayent, y'l plat de la imatge sostenintse alt que al últim totes tornen al sach y llavors se posen els dos plats en el just. Una palla que no se sab com anà a parar en el plat dels pesos, fou el que marcà el pès de la imatge del bon Jesús.

El moro per que no fos dit que no era formal en el tracte và cedirla. Realiçada la llivertat dels cristians que pogueren rescatarse, per la quantitat de que's disposava, els bons frares retornaren a Espanya.

La imatge de Jesús fou destinada al convent dels Trinitaris descalços de Barcelona y allí fou venerada fins al any 1835.

Salvada del criminal incendi dels convents en aquella diada de Sant Jaume, fou traslladada a la iglesia de la Trinitat de religiosos calçats convertida en parroquia de Sant Jaume. Allí en el crehuer continua essentne obecte de la devoció dels barcelonins y especialment de la piadosa congregació que té per obecte donarli culte ab tota l'ostentació possible.

Abans era passejada en processó el dimars de la Setmana Santa, qu'era de totes les que se celebraven a Barcelona la més seria, la més trista, puig no hi concorrien *misteris*, ni tenia com la de Sant Francisco, en la que tampoch n'hi anaven, l'atractiu dels sermons de les *Set Paraules*.

Del fet tradicional de la compra de la imatge de Jesús de Nazareth, el poble n'ha format una locució ben gràfica. Quan se suspena un obecte de volúm y que'l pès no es pas corresponent, se diu: *pesa com una palla*.

La IV Assamblea dels Patronats d'Obreres a Montserrat

Jo no se si pot donarse major entusiasme del que tenien les nostres pobretes obreres, al emprendre el viatge que, per segona vegada, havia de portar als peus de la Moreneta, al estol de jovenetes, que en nom de totes ses bones companyes anaven a ofrenar una volta més els seus cors a la Regina del Montserrat. El viatge, grat sia a Deu, fou del tot felís. Les ensenyances que d'ell ne tregueren, inesborrables.

Donat el doble caracter de pietat y instrucció que'l nostre Sr. Director donà a l'excursió, no es d'extranyar que fossen moltes les que desitjaven aprofitarse, inscribintse a l'Assamblea. D'elles, per manca de celdes a Montserrat, pogueren marxarne solsament 30, que al mati del dijous emprengueren al camí. Al esser a Barcelona vegerem a l'Estació a les bones amiguetes, que sempre recordarem, disposades a acompanyarnos al Casal de la Obrera Cristiana del Poblet, ahont ens esperaven el digníssim Director del mateix y President de la federació de Patronats de Obreres de Catalunya, Dr. Ramón Balcells, y el nostre volguéssim Sr. Director.

Fetes les presentacions de consuetut ens distribuïren per les cases que s'ens tenien senyalades, les unes al mateix Patronat, altres al Montepío de Santa Madrona, Hospederia del servey domèstich, Hermanes Carmelites y Veròniques, trobant per tot aculliment franch y carinyós y essent tractades ab amor per les diferentes Comunitats ab qui havíem de conviure els dos dies de l'estada a Barcelona.

¡Quan instructius foren per nosaltres aquests dies! ¡Quina ensenyança més profitosa traugerem de la visita a diferentes institucions especialment al Patronat de la Obrera Cristiana y Montepío de Santa Madrona!

El dissabte emprenguerem el viatge a la Perla de Catalunya, el benamat Montserrat. Més de 500 noyes pujarem a mitja tarda el cremallera, ahont vingueren a esperarnos les que ja del dia avans eren a Montserrat, y totes a la hora ens trovabem a l'estació al arriyar les 800

que ab el tren del vespre vingueren de Barcelona.

Organisada la professó per aquell estol inacabable de jovenetes presidides per la imatge de la Verge del Montserrat, que sols té sortida els dies de festes bones, y que portàven alumnes de diferents Patronats, entre elles una del nostre, entrarem a l'Església ab els cants solemniais de la *Salve Regina* y *Virolay* mentres tota la Rnt. Comunitat y escolania ens rebia ab la característica bondat que'ls es propia.

Feta la presentació, ab l'eloqüència que li es peculiar, per el digníssim Director general, anarem a les nostres celdes a preparar la minestra ab el bon humor de consuetut que no mimvà en els tres dies que estiguerm als peus de la Moreneta.

La Missa de comunió general celebrada el diumenge pel l'Iltre. Canonge Vilaseca, delegat del Excm. Sr. Bisbe, en la que predicà'l Dr. Romàn, catedràtich, fou cantada per les 1500 noyes que omplenaven les naus de la magnífica Basílica.

La grandiosa Assamblea celebrada a la gran plassa del temple, compregué a totes per l'entusiasme ab que parlaren les diferents socies dels Patronats, y per a nosaltres fou de satisfacció l'escollar a nostra bona instructora senyoreta Carreras mentres llegia la Ponencia encarregada a la nostra Institució sobre la *Germanor dels Patronats*, necessitat y conveniència d'ella. Els cants intercalats entre'ls diferents temes eren entonats per totes les associades.

Corprenedor fou el solemne *Via-Crucis*, que vespre enllà celebrarem en la Santa Montanya, ab llums, que portaven cada una de les 1300 assistents al mateix; que conclogué ab hermosa plàtica el Rnt. Sanfeliu.

Poch podèm parlar de la visita colectiva a la Santa Cova per trovarnos nosaltres a Sant Geroni, però ens digueren les bones companyes que fou hermós el sermó que hi predicà el P. Eugeni.

El nostre volgut Sr. Director fou l'encarregat de fer el sermó de despedida a la Verge lo que feu ab brillants frases d'encoratjament per a totes les associades y saludo hermosíssim a la Moreneta de les montanyes.

De retorn a Barcelona ens vejerem grata-

ment sorpreses al entrar al magnífich *Institut de cultura de la dona* ahont forem rebuts ab verdader afecte y acompanyades a visitar les diverses dependencies del grandió Casal que ens dexà a totes corpreses, no sols per la magnificència y ordre que regnava en ses espayos sales, si que també de la amabilitat ab que ens obsequiaren les Sretes. Instructores.

Arribada l'hora del dinar, que efectuarem al mateix *Institut*, forem servides per joves cambreretes que sots la direcció del *Maitre d'Hotel* (s'escriu aixís?) fan pràctica d'ensenyament domèstich propi de la casa. El menjar fou abundant y admirablement arranjat y serà aquest un dels recorts més agradables de la nostra estada a Barcelona.

Des d'aquestes barroeres planes, donèm les gracies més expressives a les bondadoses senyores que tan bé'ns obsequiaren y en particular a la que's ànima de la Institució donya Francisca Bonemaisón vda. de Verdaguer.

Tornarem a Olot a les 9 del vespre, ab la joya transparentada en el nostre rostre y una nova sorpresa ens esperava al saltar del tren, al sentir els picaments de mans y crits d'alegría de les bones germanetes que totes a l'una ens vingueren a rebre en l'estació.

Descriurer lo que passà aleshores, es imposible. Si una pluma hi ha capassa de ferho de bon grat li cedim l'honor d'executarho, que bé massa ha molestat a sos amables llegidors la humil

SECRETARIA CRONISTA.

DESIG

A mes companyes d'excursió al Montserrat

*Oh, com me plauen els ocells tendres
quan llurs cantades fan en el bosc!
oh, com me plauen les papellones
jugant a estones
amb gaies flors!*

*Tant que m'agrada sentí entre molsa
la fontinyola de liscà fi,*

com m'enamora duta per l'aire
la bona flaire
del romani!

I entre l'albreda sentir sonar-ne
la cantarella d'un flaviol
o aquella nota tota llunyana
de la campana
d'un esglesiol.

I més que aqueixes bellors tan grates
rès me sol plaure tan dolçament
com contemplar-ne d'entre muntanyes
clarors estranyes
de sol ponent.

Mes ah! La cosa que jo desitjo
me sap cor-pendre d'aital faisó
que per haver-la jo us donaria
la melodia
de l'aucelló;

les papellones, les flors que's gronxen,
la lliscamenta d'aigua al rajar,
la flaire dolça del lluny portada
i la tonada
del campanar.

I us donaria fins la bellesa
d'una diada de serenor
quan entre núvols d'argent i bronze
el sol s'hi enfonça
com cercle d'or.

. . . . .

Tot ho daria per l'altra cosa.
Voleu saber-la ben aviat?
Doncs jo ho daria pel viure d'ara,
prop nostra Mare
del Montserrat.

I aquí ben juntes sempre estimant-la
viure eixa vida que es nostre anhel
i entre deliris i refilades
enamorades
morí i al cel!

. . . . .

Ara companyes, digueu-me totes:
vritat o no
que aquí felices i ben devotes
sentiu com jo?

M.ª CONCEPCIÓ CARRERAS

Montserrat 6 Abril 1924.

APLECH DE NOTES

Exemple moral.—Un senyor anava tot embolicat ab sa capa, un tapaboques fins als ulls y ab guants de pell a les mans.

Axò y tot, tremolava de fret.

Trobà a un home pobre, que anava bastant prim de roba y no tremolava tant com èll.

—Que es estrany! li digué el senyor. Jo ab tanta roba tremolo, y vos...

—Jo li diré, va respondre'l pobre, es que jo porto demunt tota la roba que tinch. Posis vosté tota la roba que té y veurà com tampoch tremola.

Moviment del Patronat.—En el mes de Març assistiren a la

Conferencia Nocturna	137	alumnes.
Missa Dominical	108	associades.
Al Esbarjo festiu	96	»
Caixa dels Malalts	107	»
Imposicions a la Guardiola	602'26	ptes.
Devolucions id.	424'80	»
Recullit a la Caixa de Malalts	61'40	»

Nova professora.—Una vegada més ha de estar d'enhonorabona el nostre Patronat ab motiu d'haberse encarregat de la part literaria de la Conferencia Nocturna, la estudianta Professora Sreta. Rosa Serrat, filla del incansable D. Joan. Que per molts anys puga ajudarnos en nostra molestosa tasca.

El Diumenge de Carnestoltes.—Cada any, grat sia a Deu, es més nimbada d'explendor la cabdal festa eucarística que'l Patronat, en la seva secció de «La Obra de les Tres Maries», dedica a Jesús Sagramentat, en desagravi de les ofenses que'ls mals cristians fan al bon Jesús. Escullida aquest any la simpàtica població de St. Pere Aspuig, a pesar de la neu que cobria les montanyes, foren en nombre de 119 les que volgueren pendre part en la excursió.

Celebrada la Santa Missa a la Iglesia del Hospital a les 6 del matí, en la que totes com-bregaren, emprengueren la caminada ab gràtissima joia, cantant el chor del Patronat al matí una bonica missa y a la tarda el Sant Trissagi ab exposició de S. D. M.

Parlar de la alegrí que inondava el cor de

totes les obreres y la gresca ab que se menjaren l'abundós dinar preparat per les cuynes associades, es repetir lo que cada any dihèm; dir la satisfacció de totes al retornar al Patronat, ahont foren obsequiades ab dulces, es mentar una vegada més lo que tots saben.

Per molts anys, y d'aquí a un altre, si a Deu plau.

Primera Comunió.—El dia 29 de març, rebé per primera vegada en son tendre y joliu cor, havent complert cinch anys d'edat, la més petita poncelleta del nostre Patronat que des de son naixement s'inscrigué com a Protectora, la filla dels entusiastes amichs D. Joan Roura y D.ª Teresa Castañer.

En l'hermós recordatori que havèm rebut hi llegim:

Jesús diví, aquesta flor novella
dels seus cinc anys de fúlgida claror,
ha tremulat com un vesllum d'estrella
davant la caritat de vostre amor.
Ella us ha dit:—Senyor que us donaria
per agrair la gloria que'm porteu?
i ha sentit al entorn la companyia
del vostre esguard i de la vostra veu.
I ha florit una rosa al flam d'un ciri
i violers arran del caminal,
i vos, Senyor, sobre el seu cor de lliri
alceu l'altar de l'amor eternal.

J. M.

Que Deu li conservi el fervor.

Les petites fulles.—A instancies d'alguns pares que desitjaven sapíguer les faltes de assistència de les seves filles, al obrir el curs començarem la repartició de les llistes de assistència de les alumnes a la Conferència Nocturna. Dites llistes de les que mostra n'havem donat a tots els Srs. Protectors s'entreguen a totes les alumnes a comens de mes ab algunes notes d'importancia per a elles. El resum trimestral el posem en l'última plana.

Les Mones de Pasqua.—Seguint antiga costum, a les alumnes del Patronat que assisteixen a la *Missa Dominical*, se vehuen obsequiades ab tres magnifiques mones que al sortir de missa se sortejen entre elles. Aquest any han estat afavorides les constants assistents, Maria Masó, Carme Aulina y Pilar Pagés. Bon profit.

Casaments.—Sens dubte ens serà infidel la

memoria per a recordar el nom de totes les associades que, des de la publicació de la penúltima FULLA, prengueren estat. Qu'ens dispensin les novelles esposes les omisions. Les que recordem són: (1) 291, Carme Casamitjana; 171, Elvira Llorens; 252, Rosa Vilanova; 238, Teresina Reixach; 666, Francisca Rodríguez; 588, Rosari Saez; 320, Sabina Molins; 288, Mercè Costa; 261, Antonia Juvinyà; 505, Constanca Comerma.—*Per molts anys.*

Congrés de educació Catòlica.—Gran es l'entusiasme que arrèu de Espanya ha desperat la noticia de que a Madrid, y en el palau de la Biblioteca Nacional, anava a celebrarse durant el present mes d'Abril el *Primer Congrés nacional de Educació Catòlica*, a la que cooperen les més interessants Associacions, ja ab valiosos treballs, ja ab Exposicions pedagògiques. Nosaltres que també ens havèm sumat ab els Congressistes de número, tinguerem la satisfacció de visitar la colecció hermosíssima de *gràfichs* ab que'l Patronat social de la Obra Cristiana del Poblet contribuheix a la mentada Exposició y no podèm menys que felicitar al digníssim Sr. Director, ja que estèm convensuts que serà una de les instalacions més hermoses del Congrés.

† **Condol.**—El nostre Patronat s'associa a la pena que aclapara als zelosos protectors don Lluís Pons y D.ª Concepció de Cors, per la pèrdua del seu tendre fillet Ramón. No dubtèm que tots els nostres llegidors dirigiran al cel ses pregeries per a la seva ànima com ho havèm fet nosaltres.

També encomanèm a les oracions dels bons amichs, a la antiga *ex-alumna* Maria Espona Puigdemont, que morí a Barcelona; al *Joan dels Sagraris-Calvaris* Joan Travé Olivet, de Pau y a la *Maria* de Tortellà Elvira Cuffí. Al cel ens poguem veurer.—R. I. P.

Flor de primavera.—Santa Catarina de Ricci obtingué de la Mare de Deu que li posés l'Infant Jesús en sos braços. Y al tenirlo, preguntà la Santa quina cosa podia fer més agradosa a Deu, responentli la Verge Santíssima que els humils y'is obediets son els que més plauhen al seu diví Fill.

(1) La numeració fa referencia a les llistes de matrícula de cada associada a la Conferència Nocturna.

